Descoberts la muralla i el fossat més antics del poblat ibèric de Benifallet

L'última campanya arqueològica al **poblat ibèric del Castellot de la Roca Roja de Benifallet** (Baix Ebre) han posat al descobert una possible muralla i un fossat, anteriors a la construcció del sistema defensiu que es coneixia fins ara.

L'equip, format per arqueòlegs de l'ICAC i la Universitat de Barcelona (UB), hi han treballat aquest mes de maig i han finalitzar l'excavació del carrer 101, iniciada l'any passat. A l'extrem est del recinte han documentat una seqüència estratigràfica de més de 2 metres de profunditat que ha permès arribar a nivells de l'ibèric antic (550-450 aC). A sobre s'hi basteix el sistema defensiu de finals del segle V aC, actualment visible, però a l'extrem oest han detectat una estructura bastida amb grans pedres que pot ser d'una **muralla** anterior.

Les grans depressions o retalls antròpics documentats a la roca podrien haver funcionat com a **fossat** d'aquesta primera muralla. En el sector sud del poblat també han documentat noves estructures i un tapiat del carrer central que podrien ser de la fase final de l'assentament.

Contingut extret de la web de l'ICAC (www.icac.cat)

Extrem sud del jaciment, on han aparegut noves estructures i s'ha documentat el tapiat del carrer central en un moment probablement tardà del poblat.

Segons els investigadors, "les novetats científiques i la gran potència estratigràfica de l'assentament aconsellen continuar el projecte". A més, el bon estat de conservació del jaciment i l'entorn paisatgístic fan que la Roca Roja es pugui convertir en un **element patrimonial de primer ordre** de la comarca del Baix Ebre.

El carrer 101 en procés d'excavació. S'observa la potència de conservació de sediment i l'excel·lent estat

Contingut extret de la web de l'ICAC (www.icac.cat)

de conservació dels murs del poblat.

El Castellot de la Roca Roja és un assentament ibèric ubicat en un meandre del riu Ebre, des d'on es controlava estratègicament el pas del riu. El poblat tenia una superfície molt reduïda (uns 1.000 metres quadrats), però amb la presència d'una fortificació imponent, desproporcionada per les dimensions del jaciment. Va ser freqüentat des de l'ibèric antic fins a l'ibèric final (entre els segles VI-I aC).

Els treballs s'ha dut a terme en el marc del programa quadriennal de recerca de la Universitat de Barcelona (UB) "El primer mil·lenni aC als territoris del curs inferior de l'Ebre: la formació, desenvolupament i dissolució de la cultura ibèrica (2014-2017)". Han estat dirigides pels investigadors de la UB i l'ICAC Eduard Ble, Joan Canela, Meritxell Monrós, M. Carme Belarte i Jaume Noguera, i hi han participat una trentena d'estudiants del Grau d'Arqueologia de la UB.